

Prof. Dr. Karl Remme: Die Hochschulen Deutschlands. Ein Führer durch Geschichte, Landschaft, Studium. Ausgabe für Ausländer. Berlin, 1926. Verlag des Akademischen Auskunftsamts. (N. 8-r., XII + 290 l.)

Újabban egyre gyakoribb nálunk az a panasz, hogy túlságos egyoldalúan a német műveltség varázskörében élünk, és nem meritünk elég ösztönzést más művelt nemzetek, az angolok, a franciák, az olaszok műveltségének forrásából. Ennek azonban az angol, a francia, az olasz nyelv tudásának ritkább voltán s a németiséggel való politikai és földrajzi kapcsolatunkon kívül más oka is van. A németek ugyanis nemcsak hogy hatalmas kultúrát fejlesztettek ki, hanem szervező erejüknel fogva nagyszerűen értenek műveltségüknek terjesztéséhez is. El sem hinné, aki maga nem tapasztalta, hogy megfelelő könyvjegyzékek hiányában mily nehézkes, olykor éppen lehetetlen dolog valamely angol vagy olasz kiadvány megszerzése. Ellenben a németeknek kitűnő, pontos és részletes könyvjegyzékeik vannak, tehát már csak ezért is természetes, hogy a német könyvnek nagyobb a keletje nálunk.

A címűl írt munka is a német szervezőképességnek, gyakorlati szellemnek és propagáló ügyességnek fényes bizonyossága. A Főiskolai Tájékoztató Hivatallal (Akademisches Auskunftsamt) s a Külföldiek Német Intézetével (Deutsches Institut für Ausländer) együttműködve adta ki a szerkesztő, a Külföldiek Tanulmányait Irányító Porosz Központi Iroda (Zentralstelle für das Studium der Ausländer in Preussen) vezetője. A mű egyenest azzal a szándékkal készült, hogy kalauza legyen a német egyetemeket a világ minden részéből nagy számban látogató külföldi ifjúságnak, részletesen tájékoztassa a német főiskolák felől, megmondja neki, hol mit lehet tanulni. Tanácsokkal látja el más nemzetek fiait, hogyan gyarapíthatják a német nyelvre vonatkozó ismereteiket, miként tanulmányozhatják a német földet és népet, a német életet és műveltséget.

A német főiskolák történeti fejlődését bemutató áttekintés után megismerteti a könyv a német egyetemek és más főiskolák tanulmányi szervezetét, statisztikai adatokkal is kiegészítve a róluk rajzolt képet. Szól a külföldi hallgatók németországi egyetemi tanulmányairól, felsorolja, milyen vizsgálatokat tehetnek és minő okleveleket szerezhetnek. A könyvnek második fele a német egyetemi városokat ismerteti számos térkép és fénykép kíséretében.

E mű nem csupán annak nélkülözhetetlen, aki német főiskolán óhajtja folytatni tanulmányait, hanem a benne foglalt értékes könyvészeti útmutatások miatt annak is fölöttébb tanulságos, akinek nincs módjában külföldre menni. Így a német nyelv és műveltség ismeretébe bevezetésül ajánlott könyvek jegyzékén kívül (49—51. l.) különösebben fölkelthetik figyelmünket azok a szakok szerint felsorolt gyakorlati tájékoztatók, amelyekben kiváló német tudósok útbaigazítást adnak az egyetemre lépő ifjúságnak egy-egy tudományszak tanulmányozásának módjára nézve. (Der Philologe. Wie studiert man klassische Philologie? Wie studiert man Germanistik? Wie studiert man neuere Sprachen? Ratschläge für die Studierenden der Mathematik und Naturwissenschaften an der Universität Berlin. Der Techniker. Wie studiert man Medizin? Stb.)

Nagy J. Béla.